

Övningen är hämtad från Friluftfen.se där du själv kan bidra med övningar och inspireras av andra utomhuspedagoger.

Författare: Patricia Sagner

Ämne: historia, geografi

Skolår: F-3

Så säger Lgr 11: Kunskapskrav för godtagbara kunskaper i historia och geografi i årskurs 3; "Eleven kan undersöka hemortens historia och kan då göra enkla jämförelser mellan livet förr och nu utifrån människors berättelser och olika skildringar".

Väsenvandring

Att gå en väsenvandring:

Hur: Alla klasser går klassvis med två vuxna.

Medtag: kåpa, bandspelare, älvor, skogsrået (nattlinne, peruk), tomtar i olika storlekar, fiol (av papp), troll i olika storlekar, vättar (gjorda i tyg på blompinne).

Först möttes vi av en gammal man med kåpa. Han vinkade åt oss att komma och vi följde efter honom. Där möttes vi först av älvorna som dansade i sin ring. Mannen berättade att man aldrig ska kissa i en sådan ring, för då kan man få hemska utslag. Han berättade också att om man har något yngre syskon så ska man titta på dens fingrar och se om de är rynkiga. Är de det har älvorna varit där och sugit på dem. För att älvorna ska försvinna, ska man ta en av sina dockor och slänga ut den och säga: "lek med den här istället!".

Därefter möttes vi av skogsrået. Hon var så vacker och för att inte förtrollas av henne, fick vi vända våra jackor ut och in.

Vid bäcken såg vi näckens fiol och då förstod vi att Näcken var i närheten. Den gamle gubben berättade sagan om "Bäckhästen". Det var 4 små pojkar som en vinterdag gick på isen. Det var kallt och långt att gå, då de plötsligt fick se en häst. Vi rider hem på den så går det fortare, sa en av pojkarna. Sagt och gjort. En pojke hoppade upp, nästa och nästa och när det var dags för siste pojken att hoppa upp så såg han hur lång hästen hade blivit. -Jissus (Jesus), vilken lång häst! Sapojken. Poff! Då försvann hästen och alla pojkarna satt på isen. Vilken tur att pojken sa som han gjorde, för det var Näcken som hade förvandlat sig till en häst och ville dra ner pojkarna under isen!

(Förr berättade man sådana här skrönor för att barnen skulle hålla sig ifrån vattnet och isen.)

Sen kom vi till trollen. Där berättades det om en jägare som tidig morgon såg ett troll sitta och sova vid ett träd. Jägaren väckte då trollet och sa att solen snart höll på att gå upp. Trollet vaknade med ett ryck! Solen! Hjälp, jag måste hem till grottan och mörkret! Trollet sprang upp och rakt in i bergväggen och försvann. Jägaren ryckte på axlarna och skulle precis gå när han såg trollets tunga guldlänk sitta runt sin egen hals. Det var trollets sätt att säga tack för hjälpen.

Allra sist mötte vi Vättarna. De var så små att de knappt syntes. Det berättas att en Vätte skulle till att föda. Kvinna på gården, där vättarna bodde, beordrades att hjälpa henne. - Men jag kan inte komma ner till er, jag är så

Övningen är hämtad från Friluftfen.se där du själv kan bidra med övningar och inspireras av andra utomhuspedagoger.

stor, sa kvinnan. Vips, så befann hon sig nere hos vättarna. Aha, tänkte kvinnan, här får man passa sig. Vätten som skulle till att föda sa till bondkvinnan att hon varken fick äta eller dricka något som hon blev erbjuden medan hon var hos dem. Däremot skulle hon ta emot allt, men inte röra det förrän hon var hemma igen. Kvinnan gjorde som vättekvinnan sa. När barnet var fött, fick kvinnan några tändstickor, som tack. Hon tog med dem hem och när hon skulle tända brasan tog hon stickorna. Det var bara det att nu hade stickorna blivit förvandlade till silver bestick!

Vi fick också veta att Vättarna hjälper människorna att hålla rent i skogen. Dock gillar de inte när människorna skräpar ner, så det ska man passa sig för. Man vill inte reta upp en Vätte, för då vet man aldrig vad som kan hända!